



Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Р1 271/2021
27.05.2021. године
Београд

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија: Весне Поповић, председника већа, Гордане Комненић и Божицара Вујичића, чланова већа, у правној ствари тужилаца АА и ББ, обоје из ..., чији је заједнички пуномоћник Јована Дрега, адвокат из ..., против туженог ПД “Наш мајстор” доо из Београда, у ликвидацији, ради исплате и предаје у посед, одлучујући о сукобу између Привредног суда у Београду и Другог основног суда у Београду, о стварној надлежности суда, у седници одржаној 27.05.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

За поступање у овој правној ствари, **СТВАРНО ЈЕ НАДЛЕЖАН** Други основни суд у Београду.

Образложење

АА и ББ из ..., поднели су тужбу Другом основном суду у Београду, против туженог ПД “Наш мајстор” доо из Београда, у ликвидацији, ради наплате новчане тражбине на име неплаћене закупнине, комуналних услуга и изгубљене добити, као и предаје у посед тужиоцима закупљених непокретности – магацинског и пословног простора, због престанка уговора о закупу истог. По пријему тужбе, Други основни суд у Београду је донео решење П 928/15 од 16.10.2020. године, којим се огласио стварно ненадлежним за суђење у овој правној ствари, а по правноснажности решења предмет је доставио Привредном суду у Београду, као месно и стварно надлежном.

Привредни суд у Београду није прихватио своју месну надлежност, па је предмет доставио Врховном касационом суду ради решавања сукоба надлежности.

Решавајући настали сукоб стварне надлежности, на основу члана 30. став 2. Закона о уређењу судова (“Сл. гласник РС”, бр. 116/08, ... и 88/18) и члана 22. став 2. Закона о парничном поступку („Сл. гласник РС“, бр. 72/11, 55/14 и 87/18), Врховни касациони суд је нашао да је за поступање у овом предмету стварно надлежан Други основни суд у Београду.

Наиме, одредбом члана 25. став 1. тачка 1. Закона о уређењу судова, привредни суд у првом степену суди у споровима између привредних субјеката и споровима који настану између привредних субјеката и других правних лица у обављању делатности привредних субјеката, као и када је у наведеним споровима једна од странака физичко лице ако је са странком у односу материјалног супарничарства, док према тачки 4. истог става, привредни суд у првом степену, између осталог суди и у споровима

поводом судске и добровољне ликвидације и стечаја, осим спорова за утврђење постојања заснивања и престанка радног односа који су покренути пре отварања стечаја. Одредбом члана 22. став 2. истог Закона, предвиђено је да основни суд у првом степену суди у грађанскоправним споровима, ако за поједине од њих није надлежан други суд и води извршне и ванпарничне поступке за које није надлежан неки други суд.

Одредбом члана 51. став 1. ЗПП, прописано је да је за суђење у споровима о праву својине и другим стварним правима на непокретности, споровима због сметања државине на непокретности, као и у споровима из закупних односа на непокретности, искључиво месно надлежан суд на чијем подручју се налази непокретност.

У конкретном случају ради се о спору између физичког и правног лица, што значи да није испуњен субјективни критеријум из члана 25. став 1. тачка 1. Закона о уређењу судова за стварну надлежност привредног суда. При том, предмет спора је исплата на име закупнине, накнада штете и изгубљене добити, као и предаја у посед закуљене непокретности, што значи да се не ради ни о спору поводом ликвидације, па ни по овом основу нема места заснивању надлежности привредног суда.

На основу изнетог, Врховни касациони суд налази да је применом члана 22. став 2. Закона о уређењу судова, за суђење у овој правној ствари стварно надлежан суд опште надлежности, односно Други основни суд у Београду, на чијем подручју се налази непокретност.

**Председник већа – судија
Весна Поповић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић